

Dosarul nr. 3ra-164/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

## DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul  
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva  
Maria Ghervas  
Nina Vascan  
Victor Burduh  
Iurie Bejenaru

examinând recursurile depuse de Gheorghe Ciobanu, reprezentat de avocatul Mihai Lupu, Mihail Ciocanu și de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată, și

cererea reconvențională depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la contestarea actului administrativ,

cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, și

cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Ciocanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă,

împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel declarate de Gheorghe Ciobanu, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Mihail Ciocanu,

### c o n s t a t ă:

La data de 30 octombrie 2015 Gheorghe Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea ordinului nr. 101-P/1 din 03 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” sub formă de mustrare aspră, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 101-P1 din 03 august 2015 al Ministrului Sănătății, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de muștrare aspră în perioada când activa în calitate de director al Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă”. Drept temei pentru adoptarea acestui ordin de sancționare a lui Gheorghe Ciobanu a servit raportul de evaluare din 03 iulie 2015, întocmit de grupul de lucru al Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, instituit prin dispoziția nr. 360-d 18 iunie 2015.

A menționat reclamantul că, potrivit raportului de evaluare din 03 iulie 2015 a fost stabilit faptul precum că, în urma evaluării procedurilor de achiziționare a lucrărilor de renovare a spațiilor necesare pentru instalarea utilajului medical de performanță s-a stabilit că, procedura de licitație publică prevăzută obligatoriu de Legea achizițiilor publice nr. 96-XVI din 13 aprilie 2007 nu a fost efectuată, vreun contract de efectuare a lucrărilor cu antreprenorii de către conducerea IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” nu a fost semnat, contrar normelor imperative ale Regulamentului privind realizarea achizițiilor publice de servicii de proiectare a lucrărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 352 din 05 mai 2009 și Regulamentului cu privire la achizițiile publice de lucrări, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 834 din 13 septembrie 2010.

Reclamantul Gheorghe Ciobanu a argumentat că, contrar condițiilor specifice și informației financiar-economice precare din țară, ce au dictat necesitatea întreprinderii de către acesta din urmă, care deținea funcția de director al IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, a unor acțiuni prompte și urgente, întru neadmiterea cauzării de prejudicii materiale foarte mari instituției, tendențios a fost sancționat disciplinar.

A indicat reclamantul că, prin acțiunile Ministerului Sănătății i-a fost încălcat dreptul la muncă, garantat de Constituția RM, fiindu-i cauzate prejudicii materiale și morale.

A solicitat Gheorghe Ciobanu, anularea ordinului nr. 101-P/1 din 03 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, precum și încasarea din contul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 11 000 de lei.

La data de 11 noiembrie 2015, Gheorghe Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea ordinului nr. 106-P&2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu” și a ordinului nr. 106-P &1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit ordinului nr. 106-P&2 din 17 august 2015 al Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale „Cu privire la concedierea dlui Gh. Ciobanu” s-a dispus concedierea sa din funcția de director al Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă” din data de 17 august 2015, conform prevederilor art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii.

Tot la 17 august 2015, înainte de aducerea la cunoștință de către colaboratorii Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a ordinului nr. 106-P& 2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu”, aceștia i-au prezentat spre cunoștință ordinul Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 106-P &1 din 17

august 2015, conform căruia s-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră lui Gheorghe Ciobanu, director al IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”.

A menționat reclamantul că, drept temei pentru adoptarea acestui ordin de sancționare disciplinară de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a fost invocată - nerespectarea de către Gheorghe Ciobanu a ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 193 din 13 martie 2015 „Cu privire la abrogarea subpunctelor 2) și 3) ale ordinului nr. 955 din 24 septembrie 2014”.

A considerat reclamantul că ordinele date sunt ilegale și neîntemeiate, fiind pasibile anulării.

A relevat reclamantul că, de către angajator, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale au fost flagrant încălcate cerințele exprese ale Constituției RM, cât și ale legislației în vigoare la adoptarea ordinului nr. 106-P &1 din 17 august 2015 al Ministerului Sănătății privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră dlui Gheorghe Ciobanu, director al Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă”.

Astfel, a susținut că în ordinul de sancționare se menționează că, prin ordinul Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr.193 din 13 martie 2015 s-a dispus abrogarea subpunctelor 2) și 3) ale ordinului nr. 955 din 24 septembrie 2014 „Cu privire la modificarea ordinului nr. 646 din 21 septembrie 2010”. În sarcina conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice republicane a fost dispusă obligația de a asigura elaborarea modificărilor necesare la Regulamentul de organizare și funcționare a instituției, precum și prezentarea spre aprobare și înregistrare de stat a modificărilor respective în modul stabilit.

Concomitent, în termen de 30 de zile, de la data adoptării ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 193 din 13 martie 2015 „Cu privire la abrogarea subpunctelor 2) și 3) ale ordinului nr. 955 din 24 septembrie 2014”, Gheorghe Ciobanu, directorul IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” a avut obligația de a asigura elaborarea modificărilor necesare la Regulamentul IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, prezentarea acestora spre aprobare Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și înregistrarea de stat a modificărilor date.

Însă, se indică că, contrar obligației impuse prin pct. 2 al Ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 195 din 13 martie 2015 „Cu privire la abrogarea subpunctelor 2) și 3) al Ordinului nr. 955 din 24 septembrie 2014”, Gheorghe Ciobanu nu a asigurat elaborarea modificărilor stabilite la Regulamentul IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, prezentarea acestora spre aprobare Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și înregistrarea modificărilor date în Registrul de stat al persoanelor juridice.

În concluzie este indicat că, directorul IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, Gheorghe Ciobanu, a manifestat o atitudine neglijentă față de obligațiile sale de serviciu în calitate de conducător al instituției menționate.

A menționat reclamantul că, prin acțiunile Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale i-a fost flagrant încălcat dreptul la muncă garantat de Constituția RM, fiindu-i cauzate prejudicii materiale și morale, exprimate prin umilirea în fața întregului corp de medici din țară. De asemenea, a indicat că, i-a fost știrbită și imaginea

profesională, precum și renumele în cadrul contingentului medical, cât și cel profesional.

Prin urmare, Gheorghe Ciobanu a solicitat anularea ordinului nr. 106-P &2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu” și a ordinului nr. 106-P &1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, restabilirea în funcție, încasarea din contul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în beneficiul său cu titlul de prejudiciu material, manifestat prin salariul pentru absență forțată de la locul de muncă, în sumă de 46500 de lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 24 noiembrie 2015, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al RM a depus cerere reconvențională împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015.

Reclamantul în motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, la data de 15 ianuarie 2015, între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al RM și Gheorghe Ciobanu a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 01 pe perioadă determinată, privind ocuparea de către ultimul a funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă.

Iar, potrivit pct. 3 al contractului, termenul acestuia a fost stabilit pînă la data de 15 ianuarie 2020. Astfel, la expirarea termenului contractului individual de muncă nr. 01, Gheorghe Ciobanu va avea împlinită vârsta de 68 ani.

A susținut reclamantul că, la aceeași dată, în baza contractului individual de muncă nr. 01 dintre Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu, precum și în baza procesului-verbal al ședinței comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă” din 14 ianuarie 2015, a fost emis ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 05p 1 „Cu privire la numirea în funcție a lui Gheorghe Ciobanu”. Prin ordinul menționat a fost numit Gheorghe Ciobanu, învingător al concursului, în funcția de director al IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, începând cu 15 ianuarie 2015.

A menționat reclamantul că, în cazul atingerii vârstei de 65 de ani de către conducătorul unității de stat, inclusiv al unei instituții de stat, contractul individual de muncă încheiat cu persoana respectivă încetează indiferent de voința părților.

Prin urmare, a considerat că, nu poate fi încheiat cu o persoană care urmează să împlinească vârsta de 65 de ani un contract individual de muncă pentru ocuparea funcției de conducător al unei instituții de stat cu un termen, care să depășească data la care persoana va împlini 65 de ani.

A relevat reclamantul în acest sens că, contractul individual de muncă pe durată determinată nr. 01 din 15 ianuarie 2015, a fost încheiat cu Gheorghe Ciobanu pentru un termen care urmează să expire la data de 15 ianuarie 2020, în momentul când Gheorghe Ciobanu va avea deja împlinită vârsta de 68 ani, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 82 lit. i) Codul muncii.

Astfel, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a considerat contractul individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, încheiat între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu drept lovit de nulitate.

A solicitat Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, încheiat între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al RM și Gheorghe Ciobanu.

La data de 22 ianuarie 2016, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus cerere reconvențională împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la anularea ordinului nr. 05P1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, la 15 ianuarie 2015, între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 01 pe o perioadă determinată, privind ocuparea de către Gheorghe Ciobanu a funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă”, în baza procesului-verbal al ședinței comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă” din 14 ianuarie 2015, precum și în baza ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 05p 1 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”.

Prin ordinul menționat, Gheorghe Ciobanu a fost numit învingător al concursului, în funcția de director al IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, începând cu data de 15 ianuarie 2015.

A menționat reclamantul că, potrivit pct. 3 al contractului, termenul contractului a fost stabilit până la data de 15 ianuarie 2020, iar, la expirarea termenului contractului individual de muncă nr. 01, Gheorghe Ciobanu va împlini vârsta de 68 de ani.

Alt motiv de anulare a ordinului de numire în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu este că, ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 05 p 1 din 15 ianuarie 2015, prin care a fost încetat contractul individual de muncă nr. 25 din 23 decembrie 2014, în temeiul art. 82 lit. f) al Codului muncii, cu dl Liviu Vovc, nu a fost adus la cunoștință sub semnătură acestuia din urmă, fapt ce vine în contradicție cu prevederile imperative ale art. 81 alin. (3) Codul muncii, ordinul dat fiind lovit de nulitate.

Astfel, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a solicitat anularea ordinului nr. 05 p 1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”.

La data de 25 aprilie 2016 intervenientul principal Mihail Ciocanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă nr.01 din 15 ianuarie 2015.

În motivarea acțiunii, intervenientul principal Mihail Ciocanu a indicat că, la 15 ianuarie 2015, între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 01 pe perioadă determinată, privind ocuparea de către Gheorghe Ciobanu a funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă”.

Potrivit punctului 3, termenul contractului a fost stabilit până la data de 15 ianuarie 2020. Astfel, la expirarea termenului contractului individual de muncă nr. 01, Gheorghe Ciobanu va avea împlinită vârsta de 68 ani, dat fiind faptul că data nașterii lui Gheorghe Ciobanu este 29 august 1951.

La aceeași dată de 15 ianuarie 2015, în baza contractului individual de muncă nr. 01 încheiat între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și dl Gheorghe Ciobanu și procesului-verbal al ședinței comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă” din 14 ianuarie 2015 a fost emis ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 05 p 1 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”. Prin ordinul menționat a fost numit Gheorghe Ciobanu, învingător al concursului, în funcția de director al IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” începând cu data de 15 ianuarie 2015.

A menționat intervenientul principal Mihail Ciocanu că, art. 82 lit. i) Codul muncii prevede că, în caz de atingere a vârstei de 65 de ani de către conducătorul unității de stat, inclusiv al unei instituții de stat, contractul individual de muncă încheiat cu persoana respectivă încetează indiferent de voința părților.

Prin urmare, nu poate fi încheiat cu o persoană care urmează să împlinească vârsta de 65 de ani, un contract individual de muncă pentru ocuparea funcției de conducător al unei instituții de stat cu un termen care să depășească data la care persoana va împlini 65 de ani.

Astfel, intervenientul principal Mihail Ciocanu a considerat că, contractul individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, încheiat între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu este lovit de nulitate, fiind incidente prevederile art. 82 lit. i) Codul muncii și care, în conformitate art. 84 alin. (1) Codul muncii atrage nulitatea contractului individual de muncă menționat.

Prin încheierea din 27 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău au fost conexate într-un singur proces, cauzele de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară nr. 101-P/1 din 03 august 2015 și cererea reconvențională depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la anularea ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 05 p 1 din 15 ianuarie 2015 cu cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea ordinelor Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 106-P &2 și nr. 106-P &1 din 17 august 2015, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral și cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Ciocanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu cu privire la anularea contractului individual de muncă, într-un singur proces.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunile inițiale depuse de Gheorghe Ciobanu, acțiunile reconvenționale depuse de

Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, precum și acțiunea depusă de intervenientul principal Mihail Ciocanu au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 17 decembrie 2018, Gheorghe Ciobanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanței, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea respingerii acțiunii inițiale cu emiterea în această parte a unei decizii noi de admitere a acțiunii inițiale depusă de Gheorghe Ciobanu cu privire la anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare și restabilirea în funcție.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la data de 28 decembrie 2018, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei decizii noi, prin care acțiunile reconvenționale depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale să fie admise integral.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 28 decembrie 2018, intervenientul principal Mihail Ciocanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi, prin care acțiunea sa și acțiunea reconvențională depusă de Ministerul Sănătății să fie admise integral.

Prin decizia din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse cererile de apel depuse de Gheorghe Ciobanu, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Mihail Ciocanu.

La data de 25 noiembrie 2019 Gheorghe Ciobanu, reprezentat de avocatul Mihai Lupu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii sale cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii inițiale.

În motivarea recursului a indicat că, la examinarea apelului declarat de Ciobanu Gheorghe privind legalitatea ordinului nr. 101-P-1 din 03 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu, a ordinului nr. 106-P 1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” și a ordinului nr. 106-P-2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu”, instanța de apel a admis încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material incidente sancționării disciplinare și concedierii salariatului, în cumul cu aprecierea arbitrară a probelor.

La data de 02 decembrie 2019 Mihail Ciocanu a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii cu privire la respingerea acțiunii depuse de Gheorghe Ciobanu, admiterea acțiunii reconvenționale depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, precum și admiterea acțiunii depuse de intervenientul principal Mihail Ciocanu.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și pasibile de a fi casate, deoarece la emiterea acestora instanțele judecătorești ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, iar decizia instanței de apel a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

La data de 02 decembrie 2019 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea tuturor actelor judecătorești emise de instanțe de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, decizia instanței de apel a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

A considerat că contractul individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 încheiat între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu este lovit de nulitate dat fiind faptul că termenul de expirare stabilit în pct. 3 al Contractului este data de 15 ianuarie 2020 în momentul când Gheorghe Ciobanu va avea împlinită vârsta de 68 ani, ceea ce contravine prevederilor art. 82 lit. i) Codul muncii și care în conformitate cu art. 84 alin. (1) Codul muncii atrage nulitatea contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 încheiat între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu. A susținut că la moment reclamantul din acțiunea inițială are deja împlinită vârsta de 67 ani, rezultă că restabilirea acestuia în funcția de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă este contrară art. 82 lit. i) Codul muncii.

A mai susținut că, instanțele judecătorești au examinat cauza cu încălcarea prevederilor art. 37<sup>1</sup> alin. (1) Codul de procedură civilă, deoarece cererea de chemare în judecată conține mai multe pretenții conexe, unele dintre ele fiind de competența unei instanțe specializate, iar altele de competența instanțe de drept comun.

Prin notificarea Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2019 au fost expediate în adresa intimaților copia recursurilor și i-a informat despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 180, vol. VI).

La 16 decembrie 2019 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al RM și la 17 decembrie 2019 Gheorghe Ciobanu au recepționat copia recursului (f.d.182, 183, vol. VI). Însă, intimații nu și-au valorificat dreptul de a depune referință.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel,

de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești. Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu articolul 193 alin.(3) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează recursurile împotriva încheierilor și admisibilitatea cererilor de recurs în complete de 3 judecători, iar cererile de recurs – în complete de 5 judecători.

Prin prisma art.194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Articolul 247 din Codul administrativ consemnează că, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Astfel, conform art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile depuse de Gheorghe Ciobanu, reprezentat de avocatul Mihai Lupu, Mihail Ciocanu și de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de a casa integral decizia instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare Curții de Apel Chișinău, din motivele ce succed.

Pe parcursul examinării cauzei s-a stabilit că, la 30 octombrie 2015, reclamantul Gheorghe Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea ordinului nr. 101-P 1 din 03 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” sub formă de muștrare aspră, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 11 noiembrie 2015, reclamantul Ciobanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea ordinului nr. 106-P& 2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu” și a ordinului nr. 106-P &1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 22 ianuarie 2016, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus acțiune reconvențională împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la anularea ordinului nr. 05 p 1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”.

La 24 noiembrie 2015, pârâtul-reclamant Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al RM a mai depus o cerere reconvențională împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015.

La 25 aprilie 2016 intervenientul principal Mihail Ciocanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă nr.01 din 15 ianuarie 2015.

Prin încheierea din 27 aprilie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, au fost conexate într-un singur proces, cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară nr. 101-P/1 din 03 august 2015 și acțiunea reconvențională depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la anularea ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 05 p 1 din 15 ianuarie 2015, cu cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea ordinelor Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 106-P&2 și nr. 106-P&1 din 17 august 2015, precum și restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral și acțiunea depusă de Mihail Ciocanu împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la anularea contractului individual de muncă, într-un singur proces.

Prima instanță și instanța de apel fiind investite cu judecarea prezentei cauze, au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunilor depuse respingându-le ca fiind neîntemeiate.

În susținerea concluziilor sale, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că ordinul nr. 101-P&1 din 03 august 2015 emis de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale prin care s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare, sub formă de mustrare aspră lui Ciobanu Gheorghe, ordinul nr. 106 P&1 din 17 august 2015, prin care a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare, sub formă de mustrare aspră lui Gheorghe Ciobanu, director al Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă”, precum și ordinul nr. 106 P&2 din 17 august 2015 al Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la concedierea lui Gheorghe Ciobanu sunt emise de organul competent și conform legislației în vigoare, motiv din care au respins acțiunea depusă de Gheorghe Ciobanu.

În ceea ce privește acțiunea reconvențională depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și acțiunea depusă de Mihail Ciocanu cu privire la anularea ordinului nr. 05 P&1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la numirea în funcție a lui Gheorghe Ciobanu” și constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, instanțele de judecată inferioare le-a respins ca neîntemeiate, motivând că și aceste acte sunt valabil emise și încheiate cu respectarea tuturor condițiilor de valabilitate, or nulitatea în cazul de față operează în cazul în care la încheierea unui act juridic nu au fost respectate normele imperative ale legii. Însă, la caz, desfacerea unui contract individual de muncă, în circumstanțele ce nu depind de voința părților,

presupune existența unui contract încheiat cu respectarea normelor legale și care a produs efecte juridice prin executarea acestuia.

Instanța de recurs conchide, însă, că soluția instanței de apel rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Pentru început, instanța de recurs consideră necesar de a reitera că legislația procedural-civilă consacră principiul general după care orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Această dispoziție este dictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

Pentru satisfacerea acestui principiu, judecătorii fondului sunt datori să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în raport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, constată că soluțiile instanțelor judecătorești inferioare sunt pripite, cu aprecierea greșită a dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare.

În conformitate cu art. 195 Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În acest sens, legiuitorul a investit apelul cu efect devolutiv, care presupune două limite raționale: *tantum devolutum quantum appellatum*, adică instanța de apel rejudecă în fapt și în drept, ceea ce apelantul a înțeles să atace din hotărârea primei instanțe, fiind o consecință a principiului disponibilității care guvernează procesul civil și *tantum devolutum quantum iudicatum*, unde instanța de apel, efectuează o nouă examinare în fond, dar și exercită controlul judiciar complet, în fapt și în drept, asupra ceea ce a hotărât prima instanță și din acest motiv instanța de apel, nu poate fi pusă în situația de a soluționa cereri care nu au fost formulate în fața primei instanțe, adică cereri absolut noi prin care să se invoce pretenții noi.

Reieșind din principiile dreptului procesual civil, Colegiul notează că, acțiunea civilă este ansamblul mijloacelor procesuale consacrate și garantate, pentru apărarea prin intermediul instanței de judecată în ordinea stabilită de lege a dreptului subiectiv prezumat încălcat sau prezumat contestat. Acțiunea civilă constă din trei elemente interdependente: obiectul, temeiul și părțile acțiunii.

La rândul său, obiectul acțiunii civile îl formează pretențiile reclamantului față de pârât, adresate instanței de judecată în scopul apărării propriilor drepturi și care reies din raportul material-litigios și în privința cărora instanța de judecată urmează să se expună prin hotărâre.

Prin urmare, instanței de judecată îi revine o deosebită atenție de a determina raportul material-litigios dintre părți întru constatarea corectă a specificului obiectului acțiunii civile și temeiului acesteia. Or, reieșind din acestea, instanța de judecată urmează să stabilească obiectul probațiunii pe cauza dedusă judecătii, circumstanță care presupune în sine conturarea faptelor juridice prin care se justifică pretențiile și obiecțiile părților și fără de care este imposibilă soluționarea justă a litigiului.

În continuare, instanța de recurs menționează că contrar obligației instanței de judecată de a determina toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, prima instanță și instanța de apel au omis cu desăvârșire să dea apreciere alegațiilor reclamantului privind ilegalitatea ordinelor emise de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale fiind lipsit de posibilitatea de a munci.

La acest capitol, Colegiul stabilește că, instanțele ierarhic inferioare au omis să răspundă la aceste solicitări invocate într-un mod clar de Gheorghe Ciobanu, deși în conformitate cu art. 373 alin. (5) Cod de procedură civilă, ultima era obligată să depună diligență maximă în acest sens. Cu atât mai mult că, art. 239 Cod de procedură civilă, prevede că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanța și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Din actele cauzei s-a constatat că prin ordinul nr. 101-P& 1 din 03 august 2015 a Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gh. Ciobanu”, lui Gheorghe Ciobanu i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră, pe motiv că „sursele financiare centralizate pentru efectuarea lucrărilor de reparație capitală a încăperilor respective ale IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” nu au fost prevăzute de către conducerea instituției”.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, potrivit concluziei instanței de apel, care a menținut hotărârea primei instanțe, faptele imputate reclamantului Gheorghe Ciobanu privind încălcarea obligațiilor de serviciu de către recurentul/reclamant nu au fost individualizate în mod detaliat, purtând un caracter general.

Completul specializat al instanței de recurs, consideră că ajungând la această concluzie instanța de apel nu a dat răspuns la argumentele apelantului și a ignorat faptul că prin hotărârea contestată Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a individualizat încălcările imputate reclamantului, fapt ce se confirmă prin următoarele.

Conform art. 201 Codul muncii, disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile colective, cu contractele colective și cu cele individuale de muncă, precum și cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității.

Conform art. 206 alin. (1) și (5) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g)-r)). La aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

La caz, Colegiul reține că instanța de apel nu a verificat dacă temeiurile de fapt și de drept invocate în ordinul de sancționare disciplinară a recurentului Gheorghe Ciobanu se confirmă juridic și faptic.

Astfel, ordinul nr. 101-P&l din 03 august 2015 a Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Ciobanu Gh.”, este argumentat prin faptul că „sursele financiare centralizate pentru efectuarea lucrărilor de reparație a încăperilor respective ale IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” nu au fost prevăzute de către conducerea instituției”. Aceste argumente au fost considerate veridice și de către instanța de apel, care a menținut hotărârea primei instanțe.

Aceste concluzii, însă se contrazic cu alegațiile apelantului/recurent Gheorghe Ciobanu, cărora instanța nu le-a dat nici o apreciere și anume că prin Ordinul Ministerului Sănătății al RM nr.391 din 19 octombrie 2007 „Cu privire la aprobarea Regulamentului-cadru al instituției medico-sanitare publice de nivel național” pct. 15 (1) și pct. 16 lit. k) din Regulamentul IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.332 din 11 aprilie 2014, Fondator al Instituției Medicale Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă” este Ministerul Sănătății și are următoarele atribuții exclusive: alocarea mijloacelor financiare pentru construcția, reconstrucția, reparația capitală a edificiilor, procurarea utilajului costisitor și a transportului sanitar.

În acest context, Colegiul specializat menționează că, instanța de apel nu a dat apreciere scrisorii privind lipsa finanțării de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, în calitate de fondator al IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, din care rezultă că nu au fost alocate resurse financiare din bugetul centralizat pentru finanțarea lucrărilor de reparație capitală a IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” (f.d 41, vol. I).

Mai mult, instanța de recurs consideră că a rămas fără o apreciere corespunzătoare Raportul de evaluare din 03 iulie 2015, întocmit de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, la cererea conducerii IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, Gheorghe Ciobanu, motivul fiind lipsa finanțării centralizate din partea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

La fel, nu au apreciat corespunzător instanțele ierarhic inferioare faptul că, în actul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale sunt menționate adresările conducerii IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, pentru finanțare centralizată, și anume

scrisoarea din 03 martie 2015 (nr. adresării 01 -7/595) și repetat la data de 12 iunie 2015 (nr. adresării 01-7/997).

Drept urmare, instanța de apel nu a dat apreciere probelor care au fost cercetate pe parcursul dezbaterilor judiciare, în special actului de evaluare care confirmă lipsa finanțării centralizate din partea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, or în hotărârile contestate este afirmat că IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” nu a făcut nici o solicitare despre finanțare centralizată.

Instanța de recurs mai menționează că la emiterea hotărârilor contestate, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au ținut cont de Regulamentul IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, aprobat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, înregistrat la Camera Înregistrării de Stat, și anume de pct. 34, care stipulează că în atribuțiile Directorului general intră „asigurarea executarea actelor legislative și normative în vigoare, hotărârilor, ordinelor și deciziile Fondatorului și Consiliului de administrare.”

Completul specializat mai reține că instanța de apel a trecut cu vederea faptul că anume întru executarea Deciziei Consiliului Administrativ din 01 august 2014, Gheorghe Ciobanu în funcția sa de director al IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” a efectuat lucrările de proiectare privind reconstrucția cabinetelor de imagistică (RMN, CT, Angiograful și instalația radiologică digitală).

A rămas fără nici o apreciere de instanța de apel și Hotărârea Consiliului Administrativ nr.1/4 din 01 august 2014 „Cu privire la mersul lucrărilor de proiectare privind reconstrucția cabinetelor de imagistică (RMN, CT, Angiograful și instalarea radiologică digitală)” prin care s-a decis ca „Conducerea IMU va urgenta lucrările de proiectare, periodic va informa Președintele Consiliului Administrativ (ministrul) și va precăuta sursele necesare pentru achitarea lucrărilor de proiectare”.

La fel instanța de apel, menținând soluția primei instanțe referitoare la legalitatea ordinului privind aplicarea sancțiunii disciplinare lui Gheorghe Ciobanu a omis să se pronunțe pe marginea deciziei Consiliului Administrativ (al cărui președinte este ministrul) din 28 ianuarie 2015 prin care s-a decis: „De a însărcina Conducerea IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” de a identifica un operator economic cu experiență în domeniu și posibilități de efectuare a lucrărilor acceptând condițiile de plată impuse de posibilitățile reale; de organizat achiziționarea lucrărilor de reconstrucție a spațiilor respective dintr-o singură sursă conform articolului 53 alin. 1b al Legii 96-XVI din 13.04.2007 privind achizițiile publice și prevederile Regulamentului privind realizarea achizițiilor publice dintr-o singură sursă (HG nr.140 din 10.12.2008); de propus Fondatorului de a precăuta posibilitatea susținerii financiare a lucrărilor respective de reconstrucție a spațiilor destinate pentru instalarea utilajului medical (RMN, CT, Angiograful și instalarea radiologică digitală).

Totodată, conform art. 208 din Codul muncii, pînă la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Explicația privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților.

În funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

Iar, art.209 din Codul muncii prevede că, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

Din esența normelor de drept menționate, rezultă că instanța de apel, menținând concluzia primei instanțe nu a verificat dacă de către angajator a fost respectată procedura de sancționare disciplinară, de solicitare a explicațiilor salariatului, or din actele cauzei, conform explicațiilor recurentului Gheorghe Ciobanu reiese că el a fost în imposibilitate de a-și îndeplini obligațiile sale de muncă, fiind suspendat din funcție în perioada 04 decembrie 2014 - 14 ianuarie 2015, 08 aprilie 2015 pînă la 25 iunie 2015.

Totodată, prin ordinul nr. 106-P&1 din 17 august 2015 a Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Ciobanu Gh.”, acestuia i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare aspră, pe motiv de neîndeplinire a cerințelor ordinului Ministerului Sănătății nr. 193 din 13 martie 2015 „Cu privire la abrogare subpunctelor 2) și 3) ale punctului 1 la ordinul Ministerului Sănătății nr. 955 din 24 septembrie 2014” care prevedea anularea dreptului directorilor IMSP de a numi și elibera din funcție vicedirectorii.

Astfel, conform explicațiilor date de Gheorghe Ciobanu reiese că, din Registrul de intrare a documentației în IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, ordinul Ministerului Sănătății nr. 193 din 13 martie 2015 a fost primit în instituție, fiind înregistrat sub nr. 383 pe data de 23 martie 2015 și vizat spre executarea, în aceeași zi, vice-directorului dlui L.Vovc și juristului instituției dnei Iu. Morozan.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că a rămas fără răspuns și temeiul apelului precum că la data de 08 aprilie 2015, directorul instituției Ciobanu Gheorghe și Vovc Liviu vice-directorul, au fost suspendați din funcție. Iar, prin ordinul Ministerul Sănătății nr.47§2 din 15 aprilie 2015 și nr.50 P§5 din 23 aprilie 2015 „Cu privire la exercitarea atribuțiilor de funcție”, interimatul funcției de director al IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” a fost desemnat vice-directorul medical dl B.Leonte, care și-a exercitat atribuțiile în perioada 08 aprilie 2015 pînă la 25 iunie 2015.

În temeiul celor relatate, completul specializat menționează că instanța de apel ajungînd la concluzia legalității ordinului nr. 106-P&1 din 17 august 2015 a Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și respingerii acțiunii depuse de Gheorghe Ciobanu nu a verificat faptul că executarea Ordinului Ministerului Sănătății nr.193 din 13 martie 2015 a fost din motivul neîndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu a directorului IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” sau din motivul suspendării acestuia din funcție.

Mai mult ca atât, examinînd circumstanțele de fapt ale pricinii și prevederile legale incidente concedierii salariatului pe motive disciplinare, instanța de recurs reține că

instanța de apel nu a verificat dacă prima instanță a aplicat corect normele de drept material.

Mai mult, prin ordinul nr. 106-P&2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu” acesta din urmă a fost concediat din funcția de director al IMSP „Institutul de Medicină Urgentă” în temeiul art.86 alin.(1) lit.g) Codul muncii.

La caz, art.86 alin.(1) lit.g) Codul muncii, admite concedierea salariatului numai în cazul încălcării repetate, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă. Trebuie să se înțeleagă că sancțiunea disciplinară aplicată anterior la data încălcării repetate nu a fost revocată, sancțiunea disciplinară a fost aplicată de organul abilitat cu respectarea modului de aplicare ș.a. (art.211 Codul muncii).

Astfel, la concedierea salariatului din motivul încălcării repetate a obligațiilor de muncă, instanța va verifica dacă la aplicarea repetată a sancțiunii disciplinare angajatorul a ținut cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective, dacă a fost respectat termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare, dacă concedierea a avut loc cu consultarea prealabilă a organului sindical ș.a., adică respectarea dispozițiilor art.206-211 din Codul muncii.

Astfel, conform art. 87 alin. (1) Codul muncii, concedierea salariaților membri de sindicat se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate.

Ca urmare, completul specializat menționează că din actele contestate cu recurs nu rezultă faptul că prima instanță și instanța de apel au verificat dacă la aplicarea repetată a sancțiunii disciplinare lui Ciobanu Gheorghe, angajatorul a ținut cont de gravitatea faptei imputate, de corectitudinea anchetei de serviciu, de încadrarea corectă a circumstanțelor de fapt și de dreptul salariatului de a oferi explicații emițând imediat, în aceeași zi ordinul de concediere.

Din cererea de apel depusă de Gheorghe Ciobanu reiese că el era membru de sindicat, iar concedierea acestuia urma a fi însoțită în mod obligatoriu de acordul organului sindical. Or, instanța de apel menținând concluzia primei instanțe nu a verificat dacă la concedierea lui Gheorghe Ciobanu urma să fie solicitat acordul organului sindical, dar a constatat că la concedierea acestuia nu este necesar acordul preliminar al organului sindical, reieșind din Hotărârea Curții Constituționale nr. 34 din 08 decembrie 2017, adoptată ulterior emiterii ordinului contestat.

Toate aceste argumente au fost invocate de către apelantul Gheorghe Ciobanu în cererea de apel, însă au fost ignorate de instanță.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, reclamantul Gheorghe Ciobanu nu a fost auzit de instanțele inferioare într-un mod echitabil, fără a-i respecta garanțiile prevăzute la art. 6 din Convenție, deși art. 9 alin. (1) CPC stabilește că, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Conjunctura descrisă supra profilează faptul că, instanța de apel nu a exercitat un control judiciar complet, în fapt și în drept, cu respectarea efectului devolutiv al apelului, asupra ceea ce a hotărât prima instanță, iar drept consecință a interpretat și aplicat în

mod eronat normele de drept material și procedural pertinente speței, fapt ce a succedat adoptarea unei soluții nemotivate.

La caz, completul specializat al instanței de recurs învederează că, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlande).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

În speță, este evident că constatările instanței de apel nu conțin o argumentare clară, bazată pe suportul probator existent la materialele cauzei, din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției emise, astfel încât instanța de recurs fiind în dificultate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea soluției adoptate.

Coroborând circumstanțele ce preced, instanța de recurs conchide necesitatea casării deciziei din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, deoarece soluția instanței de apel este bazată pe neelucidarea circumstanțelor speței și aprecierea eronată a normelor de drept material.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate și nu a elucidat toate circumstanțele pertinente speței, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile depuse de Gheorghe Ciobanu, reprezentat de avocatul Mihai Lupu, Mihail Ciocanu și de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de a casa integral decizia din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și de a restitui cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 195, 247, 248 alin. (1) lit. d) și alin. (2), și art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în

contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile depuse de Gheorghe Ciobanu, reprezentat de avocatul Mihai Lupu, Mihail Ciocanu și de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată, și cererea reconvențională depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la contestarea actului administrativ, cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, și cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Ciocanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,  
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Iurie Bejenaru